

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2389/2023
15.05.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Сандра Рајковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије Министарство Правде - Виши суд у Нишу, коју заступа Државно правобранилаштво - Београд, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2089/22 од 11.10.2022. године, у седници већа одржаној дана 15.05.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2089/22 од 11.10.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2089/22 од 11.10.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу П 5543/21 од 11.04.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете, настале претрпљеним душевним болом због неоснованог лишења слободе, исплати износ од 72.000,00 динара са законском затезном каматом од 11.04.2022. године до исплате, док је одбијен као неоснован, тужбени захтев преко досуђеног до траженог износа од 500.000,00 динара са законском затезном каматом на тај износ и захтев за исплату законске затезне камате на износ главног дуга почев од подношења тужбе па до 11.04.2022.године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 65.080,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2089/22 од 11.10.2022. године, одбијена је као неосноване жалбе тужиоца и потврђена првостепена пресуда у одбијајућем делу става првог и у ставу другом изреке.

Против наведене другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и предложио да се ревизија

сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП због потребе уједначавања судске праксе.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 10/13), Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП). Наиме, нижестепени судови су оценили да тужиоцу припада право на накнаду нематеријалне штете за претрпљене душевне болове, применом члана 200. ЗОО, оценом свих околности од значаја за доношење одлуке о висини накнаде нематеријалне штете, водећи рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи ова накнада. Сходно наведеном, ово правно питање није од општег интереса или у интересу равноправности грађана, већ је везано за конкретну чињеничноправну ситуацију и решавање спорног односа странака, а тужилац није доставио одлуке судова којима би поткрепио своје тврдње о неуједначеној судској пракси у тумачењу и примени материјалног права у погледу висине досуђене накнаде нематеријалне штете. Ревизијом тужиоца се оспорава оцена доказа и утврђено чињенично стање, што у поступку по ревизији није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП.

Имајући у виду наведено, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, у овој врсти спора, дозвољеност ревизије се цени на основу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, којом је прописано да ревизија није дозвољена уколико вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

У конкретном случају тужба ради накнаде нематеријалне штете поднета је 26.03.2021. године, а вредност предмета спора је 500.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор који се односи на потраживање у новцу у коме вредност побијаног дела пресуде не прелази износ од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни суд је применом одредбе члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић